

Datum vonnis : 14 oktober 2011
Registratienummer : A.R. 49887/2011

IN NAAM DER KONINGIN

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

VONNIS IN KORT GEDING
in de zaak van:

de besloten vennootschap SCHEEPSWERF A. VAN DAM EN ZOON B.V. h.o.d.n. VAN
DAM NORDIA,

gevestigd en kantoorhoudende in Nederland,
eiseres,

gemachtigden: mr. I.M.F. van Emstede en mr. Th.J. Leijssen,

legen

Christiaan Eduard VAN ASSENDELFT VAN WIJCK,

wonende in Curaçao,

gedaagde,

gemachtigde: mr. J.A.M. Burgers.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Voor het procesverloop wordt verwezen naar het volgende:

- het verzoekschrift ingekomen op 8 juli 2011;
- de behandeling ter zitting van 26 september 2011;
- de ter zitting namens eiseres overgelegde pleitnota.

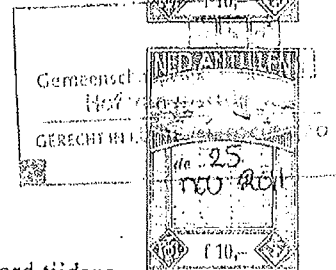
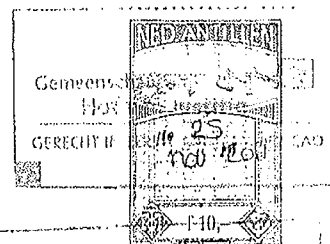
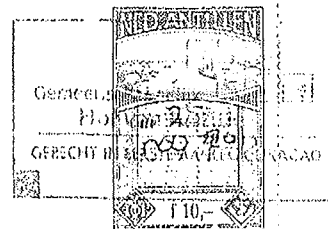
1.2. Vonnis is nader bepaald op heden.

2. Het geschil

2.1. Eiseres heeft hetgeen zij bij haar inleidend verzoekschrift heeft gevorderd tijdens voornoemde zitting gewijzigd. Thans vordert zij primair:

- om gedaagde te veroordelen tot betaling van de onder punt 10 van haar verzoekschrift gespecificeerde vordering ten bedrage van € 41.775,73, vermeerderd met de Nederlandse wettelijke rente (ad 3%) daarover vanaf de datum waarop die facturen opeisbaar zijn geworden tot de dag der algehele voldoening;
- om gedaagde te veroordelen om binnen 10 werkdagen na betekening van dit vonnis het vaartuig te (laten) afvoeren naar elders, zulks onder verbeurte van een dwangsom van € 1.000,- voor elke dag dat gedaagde na betekening van dit vonnis nalaat het vaartuig naar elders te (laten) afvoeren;
- gedaagde te veroordelen in de proceskosten.

2.2. Voor hetgeen eiseres subsidiair, meer subsidiair en nog meer subsidiair heeft gevorderd, verwijst het Gerecht naar het verzoekschrift en de pleitnota van eiseres.

Datum vonnis : 14 oktober 2011
Registratienummer : A.R. 49887/2011

2.3. Eiseres heeft aan haar vorderingen ten grondslag gelegd, samengevat weergegeven, dat gedaagde aan haar opdracht heeft gegeven om zijn schip naar haar jachtwerf over te brengen en daar te stallen en te repareren, terwijl hij de kosten daarvan, ondanks verschillende verzoeken daartoe en aanmaningen, niet heeft voldaan.

2.4. Gedaagde meent dat geen sprake is van een spoedeisend belang en verzoekt het Gerecht om eiseres niet-ontvankelijk te verklaren in haar verzoek om een voorziening bij voorraad dan wel haar vorderingen af te wijzen.

3. De beoordeling

3.1. Aangezien de spoedeisendheid van het verzoek genoegzaam voortvloeit uit het gestelde en gevorderde is eiseres ontvankelijk in haar verzoek om een voorziening bij voorraad.

3.2. Eiseres meent dat het Nederlands recht van toepassing is op de tussen haar en gedaagde gesloten overeenkomsten omdat die in Nederland zijn gesloten en zij een Nederlandse werf is die de aan haar opgedragen werkzaamheden in Nederland heeft uitgevoerd. De rechter is het daarmee eens.

3.3. Thans kan van de volgende feiten worden uitgegaan. Het schip "MO-NA-MOHR", voorheen genaamd: "De Kape" (hierna: het schip), ligt vanaf 1 november 2008 tot heden in de jachtwerf van eiseres. Bij dit Gerecht is een gerechtelijke procedure aanhangig tussen de heer Roger Bonham (hierna: Bonham) en gedaagde, waarbij in geschil is of Bonham dan wel gedaagde eigenaar is van het schip. In het kader van die procedure heeft Bonham op 6 augustus 2009 conservatoir beslag laten leggen op het schip. Daarbij is eiseres aangewezen als gerechtelijke bewaarder.

3.4. Gedaagde stelt aan eiseres uitsluitend opdracht te hebben gegeven om het schip winterklaar te maken en dat hij in verband daarmee bereid is om € 12.000,- aan eiseres te betalen. Hij betwist dat hij eiseres heeft opgedragen om andere werkzaamheden aan het schip uit te voeren en stelt bovendien dat hij niet de eigenaar is van het schip en om die reden niet aansprakelijk is voor de vorderingen die eiseres op hem meent te hebben.

3.5. Uit de door eiseres overgelegde e-mailcorrespondentie blijkt genoegzaam dat gedaagde aan haar opdracht heeft gegeven om het schip vanuit Antwerpen naar haar werf te Aalsmeer over te brengen, daar winterklaar te maken en haar verder heeft opgedragen om allerlei andere werkzaamheden uit te voeren met betrekking tot het schip. Dat die opdrachten niet tot het winterklaar maken van het schip beperkt zijn gebleven blijkt bijvoorbeeld uit een e-mailbericht van 9 mei 2009 waarin gedaagde aan eiseres opdraagt om problemen met de motor van het schip op te lossen. Dat gedaagde al dan niet eigenaar is van het schip doet niet terzake nu hij die opdrachten aan eiseres heeft gegeven en om die reden aansprakelijk is voor de kosten daarvan. In het kader van dit kort geding is dus voldoende aannemelijk dat gedaagde aan eiseres opdracht heeft gegeven om de door haar gefactureerde werkzaamheden

uit te voeren, zodat hij voor die werkzaamheden dient te betalen.

3.6. Volgens gedaagde is hij geen liggeld verschuldigd aan eiseres omdat hij aan haar opdracht heeft gegeven om bepaalde werkzaamheden uit te voeren aan het schip en hij niet hoefde te verwachten dat eiseres naast de kosten daarvan ook liggeld in rekening zou brengen. Verder stelt hij dat hij eiseres opdracht heeft gegeven om het schip voor hem te verkopen en dat in de door eiseres te verdienen courtage een vergoeding voor liggelden begrepen is.

3.7. Doordat uit de overgelegde e-mailcorrespondentie niet blijkt dat partijen afspraken hebben gemaakt over het liggeld, komt het voor de vaststelling of gedaagde liggeld verschuldigd is aan eiseres, aan op de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan hun overeenkomst mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Daarbij zal het Gerecht rekening houden met het feit dat eiseres een exploitant is van een jachtwerf en dat gedaagde, zoals uit de overgelegde e-mailcorrespondentie blijkt, kennelijk niet onbekend is met het (laten) verkopen, stallen en repareren van schepen.

3.8. Het Gerecht is van oordeel dat reeds omdat eiseres bedrijfsmatig schepen stalt en het schip bovendien langer bij haar werf heeft gelegen dan noodzakelijk was voor het verrichten van de door gedaagde opgedragen werkzaamheden, gedaagde redelijkerwijze niet mocht verwachten dat hij geen liggeld verschuldigd zou zijn. Dat geldt des te meer nu, zoals het Gerecht reeds heeft overwogen, gedaagde ervaring heeft met opdrachten als de onderhavige. Zelfs als gedaagde er aanvankelijk vanuit was gegaan dat hem niet apart liggeld in rekening zou worden gebracht, hadden de facturen en brieven van eiseres voor hem aanleiding dienen te zijn om zijn mening te herzien. Het had daarom op de weg van gedaagde gelegen om na de ontvangst daarvan direct in contact te treden met eiseres om eventuele onduidelijkheid uit de weg te ruimen. Hij heeft er echter voor gekozen om dat niet te doen en de facturen onbetaald te laten. Door zich niet meteen tegen betaling van die facturen te verzetten, zijn boot te laten liggen en niet om uitleg van de facturen te vragen, kan hij thans niet met een beroep op een andere uitleg van de overeenkomst ontkomen aan zijn betalingsverplichting. De stelling van gedaagde dat hij stilzwijgend met eiseres is overeengekomen dat de aan haar te betalen courtage mede zou dienen ter vergoeding van liggeld ligt, gelet op de lange tijd dat het schip al plaats op de werf van eiseres inneemt, niet direct voor de hand en is daarom onvoldoende onderbouwd. Overigens is gesteld noch gebleken dat gedaagde courtage heeft betaald aan eiseres zodat, zelfs indien hetgeen gedaagde stelt wel zou zijn overeengekomen, hij ook aldus gezien niet aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

3.9. Voorts stelt gedaagde dat aangezien eiseres heeft bemiddeld toen hij het schip heeft gekocht en het schip achteraf verborgen gebreken bleek te hebben, eiseres daarvoor aansprakelijk is. Kennelijk beoogt gedaagde hiermee te stellen dat voor zover eiseres een vordering op hem heeft die vordering dient te worden verrekend met de schade die hij geleden heeft als gevolg van die verborgen gebreken.

3.10. Zelfs indien ervan uit wordt gegaan dat eiseres heeft bemiddeld toen gedaagde het schip heeft gekocht, heeft hij onvoldoende onderbouwd dat hij schade heeft geleden als gevolg van verborgen gebreken aan het schip. Derhalve is dat niet aannemelijk geworden. Reeds om die reden behoeft zijn stelling geen verdere bespreking. Overigens wijst het Gerecht erop dat indien vast zou komen te staan dat hij inderdaad de door hem gepretendeerde schade heeft geleden, hij de verkoper van het schip daarvoor dient aan te spreken en, tenzij uit de bemiddelingsovereenkomst anders blijkt, niet de bemiddelaar. Deze stelling treft dus evenmin doel.

3.11. Ook stelt gedaagde dat de waarde van het schip is verminderd en dat indien hij liggeld verschuldigd is aan eiseres dat verrekend dient te worden met die waardevermindering omdat dat te wijten is aan het feit dat eiseres niet als goede huisvader voor het schip heeft gezorgd.

3.12. Zelfs indien sprake zou zijn van waardevermindering van het schip, dan zal het niet eenvoudig zijn om, met het oog op verrekening, vast te stellen welk deel daarvan aan eiseres zou zijn te wijten. De gegrondheid van het verweer van gedaagde is derhalve niet op eenvoudige wijze vast te stellen. Het Gerecht zal daarom met toepassing van artikel 6:136 BW het beroep op verrekening afwijzen.

3.13. Gedaagde meent verder dat doordat op 6 augustus 2009 beslag is gelegd op het schip en eiseres daarbij als gerechtelijke bewaarder is aangewezen, hij niet gehouden is liggeld aan haar te betalen. Ook meent hij vanwege dat beslag niet gehouden te zijn om te voldoen aan de vordering om het schip naar elders te laten afvoeren.

3.14. Uit hetgeen eerder is overwogen moge duidelijk zijn dat gedaagde in ieder geval aansprakelijk is voor de in zijn opdracht door eiseres uitgevoerde opdrachten met betrekking tot het schip en het liggeld gedurende de periode voorafgaande aan het beslag. Het Gerecht zal thans beoordelen of gedaagde liggeld verschuldigd is aan eiseres gedurende de duur van de gerechtelijke bewaring. Ingevolge artikel 857 lid 1 Rv dienen de kosten van de gerechtelijke bewaring aan eiseres voldaan te worden door degene die het schip in bewaring heeft doen geven of het bevel tot bewaring heeft uitgelokt. Uit hetgeen partijen naar voren hebben gebracht blijkt dat Bonham het bevel tot bewaring heeft uitgelokt, zodat hij ingevolge voornoemd artikel jegens eiseres aansprakelijk is voor de kosten van de gerechtelijke bewaring. Dit doet echter de betalingsverplichting van gedaagde niet eindigen. Daartoe overweegt het Gerecht als volgt. Gedaagde is degene geweest die met eiseres heeft gecontracteerd en het schip bij de jachtwerf van eiseres heeft doen overbrengen. Verder heeft hij met betrekking tot het schip allerlei opdrachten doen uitvoeren door eiseres om vervolgens, ondanks herhaaldelijke verzoeken van eiseres daartoe, na te laten om openstaande rekeningen te betalen. Ook heeft hij verschillende e-mailberichten en brieven van eiseres onbeantwoord gelaten. Verder heeft hij, nadat beslag is gelegd op het schip, eiseres voor de betaling van die rekeningen verwezen naar de beslagleggende deurwaarder. In de onderhavige procedure probeert hij met niet (voldoende) onderbouwde stellingen aan zijn betalingsverplichtingen te ontkomen. Verder is mede door toedoen van gedaagde beslag

Datum vonnis : 14 oktober 2011
Registratienummer : A.R. 49887/2011

gelegd op het schip. Daaruit volgt dat de omstandigheid dat eiseres in de onderhavige voor haar onwenselijke situatie verkeert mede aan gedaagde te wijten is. Gedaagde is dus, naast Bonham, gehouden om die kosten aan eiseres te voldoen.

3.15. Uit de vordering van eiseres om het schip te laten afvoeren valt af te leiden dat eiseres niet meer als gerechtelijke bewaarder wenst op te treden. Ingevolge artikel 856 lid 3 Rv kan de rechter die de gerechtelijke bewaring van een bepaalde zaak heeft bevolen, voor zover hier van belang, op verzoek van de bewaarder of een belanghebbende een gerechtelijke bewaarder aanwijzen die de gerechtelijke bewaring van de oorspronkelijke zal overnemen. Eiseres kan dus aan de rechter die de gerechtelijke bewaring heeft bevolen verzoeken om een andere bewaarder aan te stellen. Nu gedaagde als belanghebbende in de zin van voornoemde bepaling kan worden aangemerkt, zou ook hij dat verzoek kunnen indienen. Het is echter de vraag of wijziging van de gerechtelijke bewaarder, gelet op de als gevolg van de procedure tussen gedaagde en Bonham heersende onduidelijkheid over wie eigenaar is van het schip, wenselijk is. Het Gerecht oordeelt in het kader van dit kort geding dat dit niet wenselijk is, zodat de bestaande toestand dient te worden bestendigd. Hierbij verliest het Gerecht de belangen van eiseres niet uit het oog. Voor zover zij vreest dat de kosten van de bewaring uiteindelijk niet vergoed zullen worden, wijst het Gerecht op artikel 857 lid 2 Rv. Ingevolge die bepaling komt eiseres een retentierecht toe op het schip, dat zij kan uitoefenen tegen een ieder die recht op afgifte daarvan heeft. Ingevolge artikel 858 Rv kan eiseres door tussenkomst van de voorzieningenrechter het schip verkopen teneinde van de opbrengst daarvan de kosten van de bewaring te voldoen. Kortom, aan haar staan voldoende middelen ter beschikking om de kosten van de bewaring vergoed te krijgen. Het verzoek van eiseres om het schip door gedaagde uit haar werf te laten afvoeren zal derhalve worden afgewezen.

3.16. Op grond van al hetgeen hiervoor is overwogen behoeft hetgeen gedaagde voor het overige heeft aangevoerd geen bespreking meer. De omvang van de vordering van eiseres is door gedaagde op zich niet weersproken. Daarom zal hetgeen in de eerste plaats is gevorderd worden toegewezen.

3.17. Gedaagde zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten aan de zijde van eiseres worden verwezen. Als gemachtigdensalaris zal een bedrag gelijk aan twee punten van het liquidatietarief worden toegekend. De verschotten worden vastgesteld op NAF. 350,78 aan oproepingskosten en NAF. 990,- aan griffierechten.

Datum vonnis : 14 oktober 2011
Registratienummer : A.R. 49887/2011

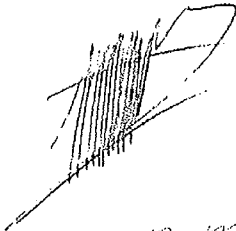
4. De beslissing

Het Gerecht:

- 4.1. **veroordeelt** gedaagde om aan eiseres te voldoen het bedrag van € 41.775,73, vermeerderd met de Nederlandse wettelijke rente (ad 3%) daarover vanaf de datum waarop die facturen opeisbaar zijn geworden tot de dag der algehele voldoening;
- 4.2. **veroordeelt** gedaagde in de kosten van dit geding aan de zijde van eiseres, tot aan deze uitspraak begroot op NAF. 3.400,- als gemachtigdensalaris en NAF. 1.340,78 aan verschotten, waarin begrepen NAF. 990,- aan griffierechten;
- 4.3. **verklaart** dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- 4.4. **wijst af** hetgeen meer of anders is gevorderd.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.W. van Schendel en in aanwezigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 14 oktober 2011.

M. M. M.

get. *M. M. M.* get. *Mr. P.W. van Schendel*
Uitgegeven voor eerste grosse ten verzoeko van
de gemachtigde van *eiseres*
te Curaçao op *25 november 2011*
de griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg
van Curaçao.

